

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 7. 5. 1957, sp. zn. 1 Ndt 344/57

Číslo: 52/1957

Právní věta:

Skutečnost, že obžalovanému byl zakázán pobyt na území, kde má své sídlo soud, který je místně příslušný konat řízení o trestní věci, pro niž je takový obžalovaný stíhán, není sama o sobě důvodem, aby byla věc tomuto soudu podle § 23 tr. ř. odňata a přikázána jinému soudu.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 07.05.1957

Spisová značka: 1 Ndt 344/57

Číslo rozhodnutí: 52

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Delegace, Odnětí a přikázání věci, Příslušnost, Zákaz pobytu

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Obžalovaný byl žalován okresním prokurátorem v Bruntále pro trestný čin výtržnictví podle § 188 písm. b) tr. zák., přestupek neoprávněného pobytu podle § 98 tr. zák. spr. a přestupek neuposlechnutí veřejných orgánů podle § 108 tr. zák. spr. spáchané vesměs v Bruntále.

Věcně a místně příslušný lidový soud v Bruntále předložil nejvyššímu soudu spisy k rozhodnutí, aby mu věc byla podle § 23 tr. ř. odňata a přikázána jinému soudu, ježto rozsudkem lidového soudu v Bruntále z 15. 12. 1955 byl obžalovanému podle § 53 tr. zák. zakázán pobyt na dobu pěti let v okrese Bruntál a právě proto, že se obžalovaný na toto území vrátil, je – mimo jiné – žalován pro přestupek neoprávněného pobytu podle § 98 písm. b) tr. zák. spr.

Nejvyšší soud rozhodl, že se věc lidovému soudu v Bruntále neodnímá.

Odůvodnění:

Především nebylo na místě předkládat nejvyššímu soudu spisy, když z nich nikterak neplyne, že by měl konat řízení o věci lidový soud mimo obvod krajského soudu v Olomouci a že by tedy byl nejvyšší soud příslušný k rozhodnutí podle § 23 tr. ř.

Účast obžalovaného na hlavním líčení u příslušného soudu v obvodu, kde mu byl dřívejším rozhodnutím zakázán pobyt, jde-li o účast na základě soudního předvolání nebo soudní výzvy, aby se

obžalovaný dostavil, nelze považovat za neoprávněný vstup na území nebo místo, na nichž mu byl pobyt zakázán. Nemůže proto zakládat ani přestupek neoprávněného pobytu (§ 98 písm. b) tr. zák. spr.), pokud se obžalovaný na takovém místě nezdrží déle, než to vyžaduje účast na hlavním líčení.

Proto skutečnost, že obžalovanému byl zakázán pobyt na území, kde má své sídlo, pro niž je takový obžalovaný stíhán, není sama o sobě důvodem, aby byla věc tomuto soudu podle § 23 tr. ř. odňata a přikázána jinému soudu.